

1. І явився до нього Господь між дубами Мамре, а він сидів при вході в намет під час денної спеки.
2. І він ізвів очі свої та й побачив: ось три Мужі стоять біля нього. І побачив, і вибіг із входу намету назустріч їм, і вклонився до землі,
3. та й промовив: Господи, коли тільки знайшов я милість в очах Твоїх, не проходь повз Свогого раба!
4. Принесуть трохи води, і ноги Свої помийте, і спочиньте під деревом.
5. І хай хліба шматок принесу я, а Ви підкріпіть серце Ваше. Потому підете, бо на те Ви йдете повз свогого раба. І сказали вони: Зроби так, як сказав.
6. І Авраам поспішив до намету до Сарри й сказав: Візьми швидко три міри пшеничної муки, заміси, і зроби коржі.
7. І побіг Авраам до товару, і взяв молоде та добре теля, і дав слугі, а той швидко його приготував.
8. І взяв масла й молока, та теля приготовлене, та й поклав перед Ними, а сам став біля Них під деревом. І їли Вони.
9. І сказали до нього: Де Сарра, жінка твоя? А він відказав: Ось у наметі.
10. І сказав один з Них: Я напевно вернуся до тебе за рік цього самого часу. І ось буде

син у Сарри, жінки твоєї... А Сарра це чула при вході намету, що був за Ним.

11. Авраам же та Сарра старі були, віку похилого. У Сарри перестало бувати звичайне жіноче.

12. І засміялася Сарра в нутрі своїм, говорячи: Коли я зів'яла, то як станеться розкіш мені? Таж пан мій старий!

13. І сказав Господь до Авраама: Чого то сміялася Сарра отак: Чи ж справді вроджу, коли я зостарілась?

14. Чи для Господа є річ занадто трудна? На означений час Я вернуся до тебе за рік цього самого часу, Сарра ж тоді матиме сина.

15. А Сарра відріклася, говорячи: Не сміялася я, бо боялась. Але Він відказав: Ні, таки сміялася ти!

16. І повставали звідти ті Мужі, і поглянули на Содом, а Авраам пішов з Ними, щоб їх відпровадити.

17. А Господь сказав: Чи Я від Авраама втаю, що Я маю зробити?

18. Бож Авраам справді стане народом великим та дужим, і в ньому поблагословляться всі народи землі!

19. Бо вибрав Я його, щоб він наказав сином своїм і домові своєму по собі. І будуть вони дотримуватися дороги Господньої, щоб чинити справедливість та право, а то для того, щоб Господь здійснив на Авраамові, що сказав був про нього.

20. І промовив Господь: Через те, що крик Содому й Гомори великий, і що гріх їхній став дуже тяжкий,

21. зйду ж Я та й побачу, чи не вчинили вони так, як крик про них, що доходить до Мене, тоді їм загибель, а як ні то побачу.

22. І повернулися звідти ті Мужі, і пішли до Содому, а Авраам усе ще стояв перед Господнім лицем.

23. І Авраам підійшов та й промовив: Чи погубиш також праведного з нечестивим?

24. Може є п'ятдесят праведних у цьому місті, чи також вигубиш і не пробачиш цій місцевості ради п'ятидесяти тих праведних, що в ньому є?

25. Не можна Тобі чинити так, щоб убити праведного з нечестивим, бо стане праведний як нечестивий, цього ж не можна Тобі! Чи ж Той, Хто всю землю судить, не вчинить правди?

26. І промовив Господь: Коли Я в Содомі, у цьому місті, знайду п'ятдесят праведних, то вибачу цілій місцевості ради них.

27. І відповів Авраам та й промовив: Оце я осмілюся був говорити до Господа свого, а я порох та попіл.

28. Може п'ятдесят тих праведних не матиме п'яти, чи Ти знищиш ціле місто через п'ятьох? І промовив Господь: Не знищу, коли там знайду сорок і п'ять!

29. І промовив до Нього він ще, та й сказав: Може сорок там знайдеться? А Господь

відказав: Не зроблю й ради сорока!

30. І сказав Авраам: Хай не гніває це мого Господа, і нехай я скажу: Може тридцять там знайдеться? А Господь відказав: Не зроблю, коли й тридцять знайду там!

31. І сказав Авраам: Оце я осмілюся був говорити до Господа мого: Може двадцять там знайдеться? А Господь відказав: Не зроблю й ради двадцяти!

32. І сказав Авраам: Хай не гніває це мого Господа, і нехай я скажу тільки разу цього: Може хоч десять там знайдеться? А Господь відказав: Не знищу й ради десятих!

33. І пішов Господь, як скінчив говорити до Авраама. А Авраам вернувся до свого місця.